

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
 Írástól nem adtnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A spilttérben minden garmonsor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetések: Minden egyes szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszített s körzettel ellátott hirdetésekért térmérték szerint, minden centiméter után 3 kr. számítottatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Azok az óvrendszabályok.

(Dr.) A világ minden zugában, a hova csak elhatott a civilizáció legparányibb része, mindenütt cholera elleni óvintézkedésekkel boldogítják az emberiséget.

A Kárpátoktól Adriáig azzal a lelkiismeretes pontossággal fogatosítják azokat, mintha csak a kapunk előtt állana már a fekete halál.

S hogy az orvosok ez óvrendszabályok alkalmazását az ország minden vidékén pontosan és lelkiismeretesen ellenőrizhessék, még az orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlését is elhalasztották ez idénről.

És ez nagyon jó lvan így! Az ily fontos kérdésben nincs tulságos elővigyázat.

Hanem én azt tartom, hogy az elővigyázat a közegészségügyben mindig helyén van, mindig van arra szükség s nem csak ily veszedelmes körülmények között, mint most a délfranciaországi járvány fenyegetése alatt.

A figyelmes szemlélőnek lehetetlen, hogy föl ne tűnt légyen az a visszás helyzet, hogy évről-évre minden nyáron, a melyen valamely járvány tör ki, az óvintézkedések egész halmazát hozzák javaslatba a különféle hatóságok — a papiroson s a mint a járvány nem fenyeget, minden visszatér ismét a rendes kerékvágásába s a közegészségügygel igen sok városban nem törődik senki.

A kik pedig azt hiszik, hogy egy városnak esetleg megromlott közegészségügyi viszonyait egy pár értekezlettel, albizottsággal vagy rendelettel néhány hét alatt rendbe lehet hozni, azok csalatkoznak.

Egy város egészsége nem szokott pár nap alatt megromlani, s nem is lehet azt pár hét alatt rendbehozni, megjavítani.

TÁRCSA.

Egy szoknyás vipera.

— Muszka történet —

WORLOFF herceg abban a kiváló szerencsében részesült, hogy az egyik zsigori nagybátyja egy kerek tuczat milliót hagyott reá, ami ékszerekből, készpénzből, földkekből és parasztokból állt.

Az érdemes herceg már okosabb volt a nagybátyjánál, mert azt a tuczat milliót semmiféle unoka ócsra sem hagyta. Elköltötte mind, az utolsó garasig.

Ebbe a multságba persze több év bele került, amik kamat fejében az érdemes herceg göndör fűrtit is magukkal vitték és emlékébe néhány erős redőt festettek hercegi ábrázatjára.

Mikor Worloff herceg minden értékét elárverezték s ő ékszer, készpénz, föld és paraszt nélkül maradt, alig tudott kopasz fejére egy tisztességes parókát keríteni.

Pedig hát erre nagy szüksége volt.

A megkoppasztott ur ugyanis a hoppon maradás teljes tudatában, arra a bölcs gondolatra jutott, hogy valami átkozott módon rideg az a garszon élet, s hogy még átkozottabbul kellemetlen az egy hűséges, gyöngéd és szerető feleség nélkül.

Igen természetes dolog volt ez, hogy Worloff herceg csakis oly feleségre gondolt, a kinek

Hogy ha tehát az illető hatóságok csak akkor állanak elő az óvó rendszabályaikkal, mikor már a baj kitört s annak terjedését akarják meggátolni, akkor bizony csak eső után terítik az átázott népre a köpönyeget.

Tessék az általános közegészségügyi rendszabályokat folytonosan, időszakra való tekintet nélkül alkalmazni s ez sokkal többet ér, mint hirtelen előkapkodott ideiglenes és időszerű rendszabályokkal akarni megakadályozni a baj kitörését.

Az újságok sürgetéseire hamarosan előránczigált rendszabályok azt megtehetik talán, hogy a publikum egyrészenek nagyobb megnyugtatót szereznek, de magát a bajt meg nem szüntethetik.

Mert ahhoz, hogy valahol valamely járvány kiüssün, nem kell sem touloni bacillus, sem marseillei mikroba, elég az illető helyen uralkodó tisztatlanság is.

Ha tehát megakarunk minden veszedelemtől menekülni, a veszélyfenyegette időben hiába alkalmazunk már vesztegzárt, hiába füstölgetünk embereket, hiába minden méshalvag és carbolsav, mert hiszen ezek célszerűsége ellen még az orvosi körökből is nem egy hang szólal fel, — hanem szükséges ahoz, hogy az általános tisztaságra mindig és folytonosan ügyeljünk.

Fővárosi levél.

BUDAPEST, aug. 6.

VÉGE az orvosok dicsőségének, lehasznált az ő napjuk — a choleraival együtt.

Jó darabig ők voltak a világ bölcsői, rájuk hallgatott minden gyümölcs-evő és főtt-kukoriczarágó halandó, mindenféle inquisitionális óvrendszabályokkal boldogították az emberiséget s bacillusokkal és mikrobákkal fenyegetőztek.

oly zsigori és elhalálozott nagybátyja volt, mint neki.

De hát mi az ördögöt is csinált volna egy szegény leánnyal?

Igy történt, hogy az érdemes herceg szaglászni, kutatni kezdett és meglehetősen rövid idő alatt talált is egy dugaszdag kisasszonyt, a ki hajlandó volt az ő hercegi czimét elfogadni, a ránczokkal és parókával együtt.

A leány szép volt és csak úgy duzzadt az egészségtől, az eleven piros vértől.

Mikor a herceg — az eljegyzés után — jól megnézte jegyesét és látta annak pompás hevülő alakját: a parókája körül kaparászott és az jutott eszébe, hogy a gyönyörű teremtés bajosan elégszik meg kalandok elviselésével.

Annak égő forró szerelem... kell.

Hanem hát ez a vélekedés kevés ideig tartott. A herceg mihamar tul tett az aggodalmakon s azt hitte, hogy a jövőt legjobban elintézi majd a jövő.

Ahoz pedig most neki semmi köze.

Hatalmas fénnel tartották meg az esküvőt s így a herceg megint abba a helyzetbe jutott, a melyben akkor volt, a mikor az a zsigori nagybátyja meghalt.

Megint tarthatott kedvest az apósánál s megint tele ihatta magát pezsgővel.

A hercegnő, a ki egészen más dolgokat várt a férjétől, eleinte nagyot nézett. Olykor, olykor vörösre sirta szeméit s zokogva állította, hogy boldogtalan, nagyon boldogtalan. Később azonban okosabban kezdett gondolkozni, s olyan férfakkal ismerkedett meg, a kiknek még nem volt szükségök parókára. A kik valóban beillet-

Most már végefelé jár a respektus, mert végefelé jár a cholera is: — agyonirták az újságok, kiszivták az ázsiai szörny vérét s ez összeroskadt a hosszú hasábos tudósításokból egy rövidke újdonságba, — necrolognak elég annyi is neki.

Hanem egy dolgot még el lehet a cholera-ról mondani.

A francia akadémia százezer frankos pályadíjat tüzött ki oly szerre, mely a cholera-t biztosan gyógyítja.

Pályazott rá vagy háromszáz orvos még pedig oly sikerrel, hogy a pályamunkákat — desinfiálni kellett, hogy a cholera-t ne terjessék.

Budapesten is született egy pár jeles orvosi szakvélemény, de ezeknek hatása másképp nyilvánult: az a belügyminiszteri szolga, aki a hóna alatt az irattárba vitte a jeles szakvéleményeket, a Rókus-kórház megfigyelő osztályába került.

A 30.000 ftos lopás ügyében igen fontos fordulat állott be, — a tolvajt ugyan nem találták meg, a minthogy nem is fogják megtalálni, hanem végre Bécsbe szállították az állampénztár üres ládáját azokkal a tégladarabokkal együtt, melyek a 30.000 ftot helyettesítették.

Ezekkel a tégladarabokkal a budapesti rendőrség kebléről nagy követ emeltek le: most már nem kell neki tolvajt keresni.

Egyébként egész határozottsággal lehet állítani, hogy a tolvajt nem fogják fölfedezhetni, vagy ha föl is fedezik, az nyilvánosságra nem kerül.

Mert a lopást csak három helyen követhették el: vagy a bécsi állampénztárban, vagy a póstán, vagy a budapesti állampénztárban.

Ha a két állampénztár valamelyikének alkalmazottjai között fölfedezik a tolvajt, annak adnak még 30.000 ftot csak hogy hallgasson; mert ha nyilvánosságra jutna, hogy a mi állampénztárunkból 30.000 ftokat el lehet lopni, ekkor vége lenne az állam hitelének; a mi államunk pedig ép úgy nem élhet hitel nélkül, mint a mi genytrnk.

Ha pedig a póstán tűnt el a 30 000 ft, akkor ugyanaz a póstarabló-társaság működött itt közre, amely eltüntette a negyedmilliót s aztán a 15.000 ftot, a nélkül, hogy a legkisebb nyomot is hagyta volna hátra; s ha ez a társaság

tek volna egy egészséges forró véru nő mellé férjnek.

Vagyis meglehetősen tisztázódott a számla a házas felek közt.

Ez a dolog így ment néhány évig.

Ennek a néhány évnék a végével a herceg egyszerre magába tért. Régi bűneit meggyóna, megbánta és erős fogadást tett, hogy ezután családós életet él. Hogy udvarol a feleségének, ő kíséri karöltve és naphosszánt czvikipuszizik vele.

Meg is cselekedte.

A hercegné persze nagyot nevetett, de nem tetszett neki a dolog. Jól tudta, oh jól tudta, hogy mi y igen keveset ér a herceg és érezte, hogy az a fonnyadt ajk adta czvikipuszi keves. Folytatta hát a könnyelmű életet tovább, kevéssé elleplezve; úgy hogy a herceg okularé nélkül is tudtára jött a valónak.

A helyett azonban, hogy belátta volna az ő értéktelenségét s azt, hogy az asszony majdnem utalva van kedvesére: lármát csapott.

Jeleneteket csinált a feleségével — meggyilkolással fenyegette asszonykaja jóbarátjait.

Egyszóval egy ostoba férjhez illően viselte magát.

A hercegné — bűnössége tudatában — eleinte megadta magát és félre húzódott a világtól. Am ez nem sokáig tartott.

A régi dal újra felhangzott, s a herceg újra kezdhette a jeleneteket, a melyben a hercegné azonban hangos szerepet vitt.

Egy téli délután a hercegné bálba készült, vagy legalább is tette az előkészületeket, a midőn a férj fagyos hidegséggel állított be hozzá.

— Hová akar menni? Kérdé.

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr
 Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
 Érintkez nem adnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozat minden garandósor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetésekéül:
 Minden egyes szó után 1 kr.
 Azoftelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszbetűk a körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítottatik.
 Állandó hirdetéseknel kedvezmény nyujtatik.
 Hirdetés a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Azok az óvrendszabályok.

(Dr.) A világ minden zugában, a hova csak elhatott a civilizáció legparányibb része, mindenütt cholera elleni óvintézkedésekkel boldogítják az emberiséget.

A Kárpátoktól Ádriáig azzal a lelkiismeretes pontossággal fogatosítják azokat, mintha csak a kapunk előtt állana már a fekete halál.

S hogy az orvosok ez óvrendszabályok alkalmazását az ország minden vidékén pontosan és lelkiismeretesen ellenőrizhessék, még az orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlését is elhalasztották ez idénről.

És ez nagyon jó lvan így! Az ily fontos kérdésben nincs tulságos elővigyázat.

Hanem én azt tartom, hogy az elővigyázat a közegészségügyben mindig helyén van, mindig van arra szükség s nem csak ily veszedelmes körülmények között, mint most a délfranciaországi járvány fenyegetése alatt.

A figyelmes szemlélőnek lehetetlen, hogy föl ne tűnt légyen az a visszás helyzet, hogy évről-évre minden nyáron, a melyen valamely járvány tör ki, az óvintézkedések egész halmazát hozzák javaslatba a különféle hatóságok — a papiroson s a mint a járvány nem fenyeget, minden visszatér ismét a rendes kerékvágásába s a közegészségügygel igen sok városban nem törődik senki.

A kik pedig azt hiszik, hogy egy városnak esetleg megromlott közegészségügyi viszonyait egy pár értekezlettel, albizottsággal vagy rendelettel néhány hét alatt rendbe lehet hozni, azok csalatkoznak.

Egy város egészsége nem szokott pár nap alatt megromlani, s nem is lehet azt pár hét alatt rendbehozni, megjavítani.

TÁRCZA.

Egy szoknyás vipera.

— Muszka történet —

WORLOFF herceg abban a kiváló szerencsében részesült, hogy az egyik zsupori nagybátyja egy kerek tuczat milliót hagyott reá, ami ékszeremből, készpénzből, földekből és parasztokból állt.

Az érdemes herceg már okosabb volt a nagybátyjánál, mert azt a tuczat milliót semmiféle unoka öcsre sem hagyta. Elköltötte mind, az utolsó garasig.

Ebbe a mulatságba persze több év bele került, amik kamat fejében az érdemes herceg göndör fürteit is magukkal vitték és emlékebe néhány erős redőt festettek hercegi ábrázatjára.

Mikor Worloff herceg minden értékét elárverezték s ő ékszer, készpénz, föld és paraszt nélkül maradt, alig tudott kopasz fejére egy tisztességes parókát keríteni.

Pedig hát erre nagy szüksége volt. A megkoppasztott ur ugyanis a hoppon maradás teljes tudatában, arra a bölcs gondolatra jutott, hogy valami átkozott módon rideg az a garszon élet, s hogy még átkozottabbul kellemtelen az egy hűséges, gyöngéd és szerető feleség nélkül.

Igen természetes dolog volt ez, hogy Worloff herceg csakis oly feleségre gondolt, a kinek

Hogy ha tehát az illető hatóságok csak akkor állanak elő az óvó rendszabályaikkal, mikor már a baj kitört s annak terjedését akarják meggátolni, akkor bizony csak eső után teritik az átázott népre a köpönyeget.

Tessék az általános közegészségügyi rendszabályokat folytonosan, időszakra való tekintet nélkül alkalmazni s ez sokkal többet ér, mint hirtelen előkapkodott ideiglenes és időszerű rendszabályokkal akarni megakadályozni a baj kitörését.

Az újságok sürgetéseire hamarosan előránczigtalt rendszabályok azt megtehetik talán, hogy a publikum egyrészenek nagyobb megnyugtatót szereznek, de magát a bajt meg nem szüntethetik.

Mert ahhoz, hogy valahol valamely járvány kiüssön, nem kell sem touloni bacillus, sem marseillei mikroba, elég az illető helyen uralkodó tisztatlanság is.

Ha tehát megakarunk minden veszedelemtől menekülni, a veszélyfenyegette időben hiába alkalmazunk már vesztegárt, hiába füstölgetünk embereket, hiába minden méshalvag és carbolsav, mert hiszen ezek célszerűsége ellen még az orvosi körökből is nem egy hang szólal fel, — hanem szükséges ahoz, hogy az általános tisztaságra mindig és folytonosan ügyeljünk.

Fővárosi levél.

BUDAPEST, aug. 6.

EGE az orvosok dicsőségének, lehanatott az ő napjuk — a choleraival együtt.

Jó darabig ők voltak a világ bölcsői, rájuk hallgatott minden gyümölcs-evő és főtt-kukoriczarágó halandó, mindenféle inquisitionális óvrendszabályokkal boldogították az emberiséget s bacillusokkal és mikrobákkal fenyegetőztek.

oly zsupori és elhalálozott nagybátyja volt, mint neki.

De hát mi az ördögöt is csinált volna egy szegény leánnyal?

Igy történt, hogy az érdemes herceg szaglászni, kutatni kezdett és meglehetősen rövid idő alatt talált is egy dús gazdag kisasszonyt, a ki hajlandó volt az ő hercegi címét elfogadni, a ránczokkal és parókával együtt.

A leány szép volt és csak úgy duzzadt az egészségtől, az eleven piros vértől.

Mikor a herceg — az eljegyzés után — jól megnézte jegyesét és látta annak pompás hevíülő alakját: a parókája körül kaparászott és az jutott eszébe, hogy a gyönyörű teremtes bajoson elégszik meg kalandok elviselésével.

Annak égő forró szerelem... kell.

Hanem hát ez a vélekedés kevés ideig tartott. A herceg mihamar tul tett az aggodalmakon s azt hitte, hogy a jövőt legjobban elintézi majd a jövő.

Ahoz pedig most neki semmi köze. Hatalmas fénnel tartották meg az esküvőt s így a herceg megint abba a helyzetbe jutott, a melyben akkor volt, a mikor az a zsupori nagybátyja meghalt.

Megint tarthatott kedvest az apósánál s megint tele ihatta magát pezsgóval.

A hercegnő, a ki egészen más dolgokat várt a férjétől, eleinte nagyot nézett. Olykor, olykor vörösre sirta szeméit s zokogva állította, hogy boldogtalan, nagyon boldogtalan. Később azonban okosabban kezdett gondolkozni, s olyan férfakkal ismerkedett meg, a kiknek még nem volt szükségök parókára. A kik valóban beillet-

Most már végefelé jár a respektus, mert végefelé jár a cholera is: — agyonirták az újságok, kiszivták az ázsiai szörny véret s ez összeroskadt a hosszú hasábos tudósításokból egy rövidke újdonságba. — necrolognak elég annyi is neki.

Hanem egy dolgot még el lehet a cholera-ról mondani.

A francia akadémia százezer frankos pályadíjat tűzött ki oly szerre, mely a cholera-t biztosan gyógyítja.

Pályázott rá vagy háromszáz orvos még pedig oly sikerrel, hogy a pályamunkákat — desinfiálni kellett, hogy a cholera-t ne terjesszék.

Budapesten is született egy pár jeles orvosi szakvélemény, de ezeknek hatása másképp nyilvánult: az a belügyminiszteri szolga, aki a hóna alatt az irattárba vitte a jeles szakvéleményeket, a Rókus-kórház megfigyelő osztályába került.

A 30.000 ftos lopás ügyében igen fontos fordulat állott be, — a tolvajt ugyan nem találták meg, a minthogy nem is fogják megtalálni, hanem végre Bécsbe szállították az állampénztár üres ládáját azokkal a tégladarabokkal együtt, melyek a 30.000 ftot helyettesítették.

Ezekkel a tégladarabokkal a budapesti rendőrség kebléről nagy követ emeltek le: most már nem kell neki tolvajt keresni.

Egyébként egész határozottsággal lehet állítani, hogy a tolvajt nem fogják fölfedezhetni, vagy ha föl is fedezik, az nyilvánnságra nem kerül.

Mert a lopást csak három helyen követhették el: vagy a bécsi állampénztárban, vagy a postán, vagy a budapesti állampénztárban.

Ha a két állampénztár valamelyikének alkalmazottjai között fölfedezik a tolvajt, annak adnak még 30.000 ftot csak hogy hallgasson; mert ha nyilvánosságra jutna, hogy a mi állampénztárunkból 30.000 ftokat el lehet lopni, ekkor vége lenne az állam hitelének; a mi államunk pedig ép úgy nem élhet hitel nélkül, mint a mi gentrynk.

Ha pedig a postán tűnt el a 30.000 ft, akkor ugyanaz a postarabló-társaság működött itt közre, amely eltüntette a negyedmilliót s aztán a 15.000 ftot, a nélkül, hogy a legkisebb nyomot is hagyta volna hátra; s ha ez a társaság

tek volna egy egészséges forró vérű nő mellé férjnek.

Vagyis meglehetősen tisztázódott a számla a házas felek közt.

Ez a dolog így ment néhány évig. Ennek a néhány évnek a végével a herceg egyszerre magába tért. Régi bűneit meggyóna, megbánta és erős fogadást tett, hogy ezután családos életet él. Hogy udvarol a feleségének, ő kiséri karöltve és naphosszánt czvikipuszizik vele. Meg is cselekedte.

A hercegné persze nagyot nevetett, de nem tetszett neki a dolog. Jól tudta, oh jól tudta, hogy mi y igen keveset ér a herceg és érezte, hogy az a fonnyadt ajk adta czvikipuszi kevés. Folytatta hát a könnyelmű életet tovább, kevésse elleplezve; úgy hogy a herceg okularé nélkül is tudtára jött a valónak.

A helyett azonban, hogy belátta volna az ő értéktelenségét s azt, hogy az asszony majdnem utalva van kedvesére: lármát csapott.

Jeleneteket csinált a feleségével — meggyilkolással fenyegette asszonykaja jóbarátjait.

Egyszóval egy ostoba férjhez illően viselte magát.

A hercegné — bűnössége tudatában — eleinte megadta magát és félre húzódott a világtól. Am ez nem sokáig tartott.

A régi dal újra felhangzott, s a herceg újra kezdhette a jeleneteket, a melyben a hercegné azonban hangos szerepet vitt.

Egy téli délután a hercegné bálba készült, vagy legalább is tette az előkészületeket, a midőn a férj fagyos hidegséggel állított be hozzá.

— Hová akar menni? Kérdé.

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

kezelték el a 30.000 forint, akkor ezt a mi fővárosi rendőrségünk fél nem fedezni soha, — ha csak plakátokon nem hirdeti magát a tolvaj, hogy ekkor meg ekkor itt és itt lesz.

A mi rendőrségünknek ez a forrása. Heteken keresztül keresett egy katonaszökevényt, persze hiába.

Egyszer aztán az a katonaszökevény minden utca sarján nagy plakátokon hirdette magát hogy a krisztinavárosi szinkórben búvárszámítványokat produkál, — nosza a rendőrség elfogta.

Keresett aztán a rendőrség egy csalót, — persze hiába.

Egyszer hirdeti magát a korozott egyén a plakátokon, hogy föllep a krisztinavárosi szinkórben búvárszámítványokkal: nosza a mi rendőrségünknek ismét sikerült elfognia a nevezetes csalót.

Hanem a dolgokban még az a nevezetes, hogy a krisztinavárosi színház igazgatója a két „művész”-ét elnevezte „Lamartinnek” és „St. Germainnek”. Ugy látszik ez revanche akar lenni a francziáknak, kik tudvalevőleg valamennyi cigány libatolvajt — magyarnak nevezik.

Legvégül álljon itt egy igazi művészeti, de igazán elszomorító hír: Nagy Imre a nemzeti színház kiváló művésze beteg, igen komolyan, aggasztóan beteg s állítólag az orvosok is lemondtak már életéről; vajha mielőbb meggyógyulnának ez a hír!

PORZSOLT KÁLMÁN.

Meghívó.

A zemplénmegyei tanító egyesület aug. 28-án Nagy-Mihály városában tartja évi közgyűlését.

A gyűlés tárgyai.

1. Elnöki megnyitó-beszéd.
2. Tinkári jelentés az egyesület évi működéséről.
3. A pénztári számadatok megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése.
4. Jelentés a II. orsz. képviselői tanító gyűléséről.
5. A 1922. sz. min. rendeletben foglalt felhívás a siketnémek oktatása tárgyában.
6. A Jásznyakunszolgók megyei tanító egyesület átirata az országos tanítói árvaház gyámoltatása tárgyában.
7. Ugyane tárgyban a gálázósi járáskor indítvány.
8. A győrvidéki tanítóegyesület átirata az az országos képviselői tanítógyűlés szervezetének módosítása tárgyában.
9. A tanítóiskorokból beérkezett értekezések közül a bíráló bizottság által kijelölendő írásbeli dolgozatok felolvasása.
10. Tisztújítás.
11. A tanítói körök gyűlésein az 1884/5. évben megfektendő s a jövő évi közgyűlésen tárgyalandó tételek kijelölése.
12. A járási köröknek netalán czélszerűbb beosztása.
13. A jövő évi közgyűlés helyének megállapítása.
14. Az elnökségnél a közgyűlést megelőző napig netalán beadandó indítványok.

Sárospatak, 1884. aug. 3-án.

Dezso Lajos,

zemplénmegyei tanító-egyesület elnöke.

— Bába — felelt az asszony.
— Miért? —
— Táncozni van kedvem.
— Kivel?
— Minden jó táncossal.
— Ugy? és más oka nincs?
— Nincs.
— De én azt mondom: van.
— Ugyan kérem mondja meg hadd tudjam én is.
A herceg gunyosan felkaczagott.
Azután egy levelet vett ki a zsebéből.
Majd így szólt:
— Ebben a levélben ön légyottot adott a bálban egy leendő kedvesnek. Nos? Igazam van?
— Igaza.
— És nem is tagadja?
— Persze hogy nem.
— Jól van. Hát én azt mondom, hogy nem megy el a bába.
— En meg azt mondom: elmegyek.
A herceg ajkain különös mosoly vonult el. Végül ezeket mondja:
— Ha mégis el akar menni és felöltözött, majd hívasson ide.
— Elhivatom.
A herceg el távozott.
Erre a szép asszony következetesen szavához felöltözött, a mint megnézte magát a tükörben, úgy találta — és ebben teljescn igaza volt — hogy elragadóan néz ki, s hogy az, a ki ott várja őt, meg lesz hódítva teljesen.
Azután a herceget hívatta, a ki sietve lépett be.

Zemplénmegye központi választmánya a következő hirdetményt tette közzé:

„Az 1883-ik évre érvényes és betűrendben összeállított országgyűlési képviselői választásokra vonatkozó ideiglenes névjegyzék, az 1876. XVIII. törvényczikk 2-ik §-a rendelkezéséhez képest, minden város, nagyközség és községjegyzőségnek megküldetett, melyek 1884. augusztus 15-től szeptember 3-ig közzemlére kitétetvén, azok ellen augusztus 15-től augusztus 25-ig, az 1874. XXXIII-ik törvényczikk 44-ik §-a szerint jogosítottoknak — feloszlatni, aug. 15-től pedig szept. 3-ig a felszólalásokra észrevételeket beadni — jogában áll.

A felszólalások és ezek elleni észrevételek az illető jegyzőségeknél nyújtandók be és ezek által szept. 5-én beterjesztendők.

Értesítetnek egyszersmind az érdekeltek, hogy az összes választó-kerületek ideiglenes választói névjegyzékének egy betűrendbe szedett példánya S.-a-Ujhelyben a megyeházi kisteremben ugyanazon határidőre közzemlére kitétetett.

Kelt S.-a-Ujhelyben, 1884. évi aug. hó 8-ikán tartott központi választmányi ülésből.

Matolai Etele,

alispán,
a közp. vál. elnöke.

Bajusz József,

közp. vál. jegyző.

Különfélék.

(Az önkéntes tűzoltóegylet) fenállása tizedik évfordulójára rendezett ünnepélynek ma egy hete volt folytatása. A vidéki egyletek küldötteinek megérkezése s bevonulása után az összes tűzoltóság ünnepélyes, impozáns menetben indult ki az őrtanyáról s katonás léptekkel vonult be a rom. kath. nagytemplomba, hol nagy mise tartatott, melyen t. Prámer Alajos cím. prépost fényes segédlettel pontifikált. A templomból a tűzoltóság s közönség a színházba vonult, hol az egylet segédtszije Kovalszky Béla a Hornyai Kálmán egyt. titkár által ez alkalomra összeállított memorandumot olvasta fel, melynek végeztével a jelenlegi tűzoltóknak Kemény fényképészünk által egy csoportba egyesített arcképeiről hullott le a lepel. Délben Csernyiczky Bélánál ebéd volt, melyen mint egy kétszázan vettek részt s több sikerült toaszt mondatott. Ezután a „Torzsásra” történt a kivoulás, hol tengernyi nép gyűlt össze s a regényes kis hely csak úgy zugott a jókedvtől; csöngtek a poharak, vígan szólt a zene s a tánc egész a késő éjjeli órákig tartott. A tűzoltóknak ezen ügyesen rendezett ünnepélyét közönségünk nem egyhamar fogja elfeledni.

(A járdák) elállása oly megrögzött szokása Ujhely minden rendű és rangú közönségének, hogy a rendőrség sem képes e megcsontosodott rossz szokást kiirtani. Nem képes pedig azért, mert lanyhán veszi a dolgot s legfeljebb csak akkor

A mikor meglátta a hercegnőt, ajkán ujra az a különös mosoly jelent meg. Így kérdé.
Csakugyan el megy?

— El.
— Nem hallgat kérésemre, hogy maradjon hon?!

— Nem.
A herceg e hideg és határozottan kiejtett válasza meghajtotta magát. És kérdé:

— Megengedi, hogy elkísérjem?
— Jöjjön.
— Szolgálatára asszonyom. Kérem várjon addig míg én is báliasan öltözöm.
— Várok.

A herceg ezzel, gyöngéd kézcsoók után, eltávozott; az asszony pedig, folyton nézve magát a tükörben várakozott.

A férj azonban csak nem jött.
Utána küldte hát a komornát, hogy sietesse.

A szolgálatkész komorna sietve futott el, de még sebesebben tért vissza.

Arcza halavány volt, minden tagjában remegett és alig tudta mondani:

— A herceg az ablakszegre felakasztotta magát.

A szép asszony megtántorodott egy perczre és aggódva kérdé:

— Meghalt?
— Óh! meghalt.

E válasza a hercegné letépte magáról ruháit, sirt, zokogott keservesen.

Hogy nem mehet el a bába.

Murai Károly.

tenz ellene, ha esetleg ő az, a ki szabad járás-keelésben akadályozva van. Pedig hát egy honi magától a reá háruló kötelesség, hogy az ilyen mit akkor is lássa meg és tegyen ellene, midőn az eltorlaszolás más nyomonult adófizetőnek is kényelmetlenségével jár. A második rossz szokás: a nő nemhez tartozó s mint a franczia mondja: „nagy gyermekeknek” sokszor négyével is egy-nyolc karjába való kapaszkodása a járdán, melynek — ha csak e lánczot erővel nem akarjuk felbontani — különösen ünnepek alkalmával egy délután százasor is az utcaközépre kell kitérnie. No ebbe már a rendőrség, kivéve a szolgáló s szobalány speciéseket, kevésbé avatkozhatik, de igen is a szülőnek volna kötelességük gyermekeiket e tekintetben is a rend és illemre tanítani. Az akadálytalan közlekedésnek hátrányára szolgáló harmadik rossz szokás: hogy különösen a szabós kereskedések előtt székeket raknak ki a járdára s annak sokszor háromnegyed részét elfoglalják oly társaságok, melyeknek tagjai egész napon át az utcán laknak s foglalkozásuk az, ami a lesi puszkások: nem fáradoz és kiüdeni a zsákmány után, de torkonragadni, ha az véletlenül utójukba kerül. Nincs kifogásunk a megilletésnek e módja ellen, de keresnénk más helyet a modus vivendi megbeszélésére s ne szorítsuk ki és le azon térről az embereket, melyet mindenki egyforma joggal bírhat csak és éppen ezért egyiknek a másik rovására azt nem szabad bitorolni.

(A közút) kiépítése tegnapelőtt már fogalomba vétetett, amennyiben a vezető csövek lerakására szolgáló földmunkákat megkezdették. Ez alkalommal karhatalmat is vettek igénybe, miután a vezeték vonalába eső házak tulajdonosai nem akarták megengedni, hogy a munka udvaraikon folytattassék. Törvényre tartozó dolog annak eldöntése, vajjon ellentállásuk jogos volt-e vagy nem, annyi azonban bizonyos, hogy tisztasági tekintetből czélszerűbb lett volna a viert a „Papsor”-on levezetni, de amelynek szakértők szerint, oly technikai akadályok álltak útjába, melyekkel csak nagy áldozatok árán lehetett volna megbirkózni. Áldozathozatalra pedig — miután az eredeti tervtől való eltérés költség többletet vont volna maga után, — különösen a kormány részéről nem számíthatunk, a mennyiben a két tárcza részéről való hozzájárulás a terv és költségvetés mérete szerint lett szigoruan megállapítva. Most már ne vitassuk hogy czélszerűség valamint szépészeti tekinteteknek mi volna megfelelőbb, de örüljünk hogy a dolog végre is abba kerékvágásba jutott, mely a jó siker iránt többé kétséget nem hagyva fen egyik régi vágyunk beteljesültét biztos kilátásba helyezi.

(Felolvasás.) Mint mult számunkban jeleztük, Szaitz Sándor gépész-mérnök ur felolvasását a szatmármegyei árviz károsultak segélyezésére f. h. 17-én fogja a megyeháza nagy termében megtartani. A meghívás falragaszok alakjában ma tétetett közzé, melyre a közönség figyelmét még külön e sorok által is felhívni bátorokodunk.

(Konradi Károly) lovar-társulata tegnap reggel érkezett városunkba. Az estére hirdettet első előadásról, melynek az idő délig nem nagy sikert ígért, most még nem szólhatunk, de a „sárosmegyei közlöny” jó ajánló levelet állított ki részére, midőn azt mondja: hogy nagy idő óta volt Eperjesen ily jól rendezett és a közönség igényeinek minden tekintetben megfelelő lovar-társaság.

(A miskolczi) országos dalárünnepélyre — mint tudósítónk írja — a hazai összes dalár-egyletek f. hó 6-án d. u. négy óra tájban megérkezvén; a vasuti állomáson az ottani dalárda elnöke által óriás néptömeg jelenléte mellett fogadtattak, azután elrendezkedvén, betürendben, kibontott zászlókkal, zeneszó mellett vonultak be a városba, melyben a házak gazdagon fel voltak lobbogóva s az ablakokból örömtől sugárzó női arczok mosolya jelezte a hallgatag, isten hozott-at s mindenfelől virágzapor hullott alá az impozáns menetre, mely a városháza szomszédságában levő ház előtt állapodott meg, hol a vendégeket a város polgármestere üdvözölte, mire az országos dalár-egyesület titkára: id. Ábrányi Kornél meleg szavakban vitaskozott. Még az nap este a városházánál a megye főispánja fogadta a hazai dalárokat, erre pedig a dalár-egyesület einöke felelt. Estve a Koronában ismerkedési estély volt, melyen több egylet hallatta dalát. Másnap este volt az ünnepélyes bevonulás a színházba szintén kibontott zászlók alatt, s ez alkalommal történt meg az első verseny a „Talpra magyar” című versenydarabbal. E versenyen sorshuzás következtében a versenyző 15 dalárda között az ujhelyi dalárda állott ki először a sikra, befejezésül pedig az ez idő szerint első helyen álló minta dalárda: a pécsi csinálta meg az estély fénypontját. Az ezen és a következő estén kivívott, illetve kivívandó eredményről még ez uttal biztost nem lehet mondani: annyi azonban jelezhető, hogy az ujhelyi dalárda fiatal kora daczára is méltó feltűnést keltett s a versenyző

Folytatás a mellékletben.

Üzlet megnyitás.

**AZ EREDETI
SINGER
VARRÓGÉPEK**

LEGJOBBAK A VILÁGON

150 gremmel ártalm.

**PÁRIS
1878
arany érem**

**5 FORINT HAVI
részletfizetés**

Minden egyes gép
gyári jeggyel
oisselt.

NEIDLINGER S. vezérügynök.

Azon általános kedveltség, a melynek eredeti amerikai Singer varrógépeim tartósságuk és czélszerű alkalmazhatóságuk folytán örvendenek, arra ösztönzött, hogy Magyarhon minden nagyobb városában gyári-üzletet állítsak föl; s hogy gépeim beszerzését mindenkinek lehetővé tegyem, s a n. é. közönséget utánzótt gépek vételétől megóvjam: **S.-a.-Ujhelyt** egy saját gyári üzletet nyitottam.

Ezennel van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására hozni miszerint eredeti amerikai Singer varrógépeim főügynöksége

Sátoralja-Ujhelyt, főutcza 490. szám
a megyeházával szemben van,

és hogy varrógépeim tökéletes jótállás s gyári áraikon igen kényelmes föltételek s részletfizetések mellett adatnak el.

5 frt havonkénti, vagy pedig 1 frt hetenkénti részletfizetésre.

The Singer Manufacturing Comp. New-York (Amerika).
NEIDLINGER G.

S.-a.-Ujhelyt, főutcza 490. szám, a megyeházával szemben. 1-3

TK. 1645. sz.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbírósa mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Vreczenyák Antalné monoki lakos végrehajtónak, Simko János örökösök monoki lakos végrehajtást szenvedő elleni 64 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbírósa területén lévő, Montk község határában fekvő a monoki 148. sz. tjkben Simko János tulajdonán felvett 3409. hr. sz. szlő birtokra az árverést 460 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan, az 1884. évi szept. hó 5. napján d. e. 10 órakor Monok község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 46 frtot készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a szerencsi kir. járásbírósa mint tkönyvi hatóságnál, 1884. évi május hó 15-ik napján.

Tóth Pápay Soma,
kir. aljbíró.

ad 140. szám.
1884.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a király-helmecezi kir. járásbírósa 2099/883. és 2113/883. számú végzése által gróf Erdődy Alojzia javára gróf Bombelles Lajos ellen 24.250 frt és 12.000 frt tőke, ennek 1882. év június hó 5-ik napjától számítandó 6% kamatai és pedig összesen 614 5-ik napjától követelés erejéig elrendelt kielégítési frt 75 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 15980 frtra becsült cseplőgépek, ökrök, gazdasági eszközök, keresztes élet, házi butorok és szénából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 1126/1884. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Karád határában Szentmária tanyán leendő eszközzésére 1884. évi aug. hó 18. napján d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érin-tett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbbet ígérőknek becsárán alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt K.-Helmecezen, 1884. évi július 31-ik napján.

Éva Károly,
kir. bir. végrehajtó.

TK. 1561. szám.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbírósa, mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Janiga János sárosataki lakos végrehajtónak, Kaszanyiczki Lajos és neje tájai lakos végrehajtást szenvedő elleni 140 frt tőkekövetelés és jkai iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbírósa területén lévő a tálya város határában fekvő a tályai 447. sz. tjkben Kaszanyiczki Lajos és Kamerszki Teréz tulajdonán felvett 668-689. hr. és 273. sor sz. ház, udvar és kertből álló ingatlanra 400 frt becs és kikiáltási árban; a tályai 884. sz. tjkben ugyanazok tulajdonán felvett 1730. hr. sz. ingatlanra szőlő 116 frt becs és kikiáltási árban, végre a tályai 1411. hr. sz. tjkben felvett 2755. hr. sz. ingatlanból ugyan azon végrehajtást szenvedőket 1/3-ad részben illető ingatlanra 46 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi szeptember hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Tálya város házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 40 frt, 11 frt 50 kr. és illetve 4 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a szerencsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál, 1884. évi május hó 12-én.

Tóth Pápay Soma,
kir. aljbíró.

TK. 2485. sz.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. tvszéknek néhai Neuzer István csőd ügyében 1884. évi május hó 23-a 4153/p. sz. a. kelt megkeresése folytán a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbírósa) területén lévő Homonna község határában fekvő a homonnai 217. sz. tjkben foglalt 686. hr. sz. ingatlanból felerészben Neuzer István csődömetéig illető jutaléka az árverést 857 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi október hó 8-ik napján délelőtti 9 órakor az alulírt kir. járásbírósa mint tkvi hatóság hivatalos helyiségében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 85 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán 1884. évi június hó 30-án.

A homonnai kir. járásbírósa mint tkvi hatóság.

Cseley, kir. jbiró.

TK. 1991. sz. 1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Guzi János végrehajtást szenvedő elleni 77 frt 61 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a sztrópkói kir. járásbírósa) területén lévő Felső-Olsva község határában fekvő a felső-olsvai 13. számú tjkben A. I. 1-32. sorszám alatt 1/4 volt urb. bel- és kültelek czimén és A + 1. sorsz. alatt „irtás” czime alatt id. Guzi György kinek neje Zubács Mária tulajdonán felvett ingatlanokra az árverést 449 frt 43 krtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi szeptember hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor Felső-Olsva község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 44 frt 95 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán a kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál, 1884. évi június hó 19-ik napján.

Szilágyi Béla,
kir. aljbíró.

101. sz.
1884.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bir. végrehajtó közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek 1881. évi 5441/p. sz. a. végzésével a homonnai takarékpénztár felperes részére Ambrózy Antal tokaji lakos alperes ellen 420 frt s j. erejéig elrendelt végrehajtás folytán nevezett alperestől lefoglalt 568 frt becsértékű ingóságokra a tokaji kir. járásbírósa 1. évi 735 és 1411. polg. számú végzése alapján az árverés elrendeltetvén, annak végrehajtást szenvedő alperes lakásán Tokajban leendő megartására 1884. évi augusztus hó 16 ik napjának délelőtti 9 órája tűzetett ki, a mikor a bíróság lefoglalt házi butorok és ezüst evőeszközökből álló ingóságok készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Együttal a netaláni elsőbbségi igénylők igényöknek az árverés megkezdése előtti bejelentésére felhivatnak.

Kelt Tokajban, 1884. augusztus 2-án.

Fekete Zsigmond,
bir. végrehajtó.

TK. 3023. sz.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Österreicher Lázár kir.-helmecezi lakos végrehajtónak D. Kaskó Ferenc, D. Kaskó János, D. Kaskó Borbála, Szerdi Istváné mint néhai D. Kaskó András végrehajtást szenvedő örökösök és Balogh Lipót mint néhai D. Kaskó András örökösök részére kirendelt ügygondnok elleni 226 frt 8 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék területén lévő Nagy-Kövesd községe határában fekvő a nagykövesdi 71-ik számú tjkben A. I. 1-8. sorszám alatt foglalt 1/4-ad volt urbéri bel- és kültelekből Dankó Kaskó András (kinek neje Fábian Zsuzsánna) illető 1/4-ed rész jutaléka az árverést 343 frt 50 krtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi október hó 17-ik napján délelőtti 10 órakor Nagy-Kövesd községe házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 34 frt 35 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak, 1884. évi június hó 11-én tartott üléséből.

ifj. Vályi István,
kir. tszéki h. jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tszéki elnök.

TK. 1048. sz.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a varannói takarékpénztárnak végrehajtónak özv. Zboray Lászlóné mint gyám végrehajtást szenvedő elleni 407 frt 14 1/2 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék és a gálszécsi kir. járásbírósa területén lévő Czábóc községben fekvő, a czábóczi 98. sz. tjkben A. I. 1-3. alatt felvett Zboray László nevében álló külsőségi ingatlanokra, valamint a czábóczi 49. sz. tjkben A. I. 1-2. alatt felvett kert és szántóföldből Zboray László nevében álló 1/4-ed rész és a czábóczi 101. sz. tjkben + 1. alatt felvett erdőből, ugyancsak Zboray László nevében álló 1/24 rész jutaléka az árverést 328 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi szeptember hó 5-ik napján délelőtti 10 órakor Czábóc községe házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 32 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbírósa mint tkönyvi hatóságnál, 1884. évi május hó 11-ik napján.

Roskovics,
kir. aljbíró.

TK. 2198. szám.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magas államkincstár végrehajtónak Kempszky Ignác és neje szül. Jachelka Augusztina alsó-jablonkai lakos végrehajtást szenvedő elleni 141 frt 89 1/2 kr. tőke tartozás és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbírósa) területén lévő Alsó-Jablonka határában fekvő az alsó-jablonkai 1-8 számú tjkben A. I. 1-16, A. II. 1-16, A. III. 1-16 és A. IV. 1-16. sorszám alatt foglalt Kempszky Ignác és neje született Jachelka Augusztina tulajdonán felvett 2 egész volt urb. bel- és kültelekre az árverést 1308 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi augusztus hó 29-ik napján délelőtti 9 órakor Alsó-Jablonka község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 130 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbírósa mint tkvi hivatalnál, 1884. évi június 11-ik napján.

Szilágyi Béla,
kir. aljbíró.

Megbízható személyek

törvényileg megengedett sorjegyek és járadékoknak részletfizetés melletti eladására egy régi jó hírnevű bankháztól, igen kedvező feltételekkel szerződhetnek.

Ajánlatok a „Fortuna” kiadó-hivatalához Budapest, Deák-utca 5. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. tszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Keller Ábrahám kir.-helmezi lakos végrehajtónak Dudás István és Dudás András mint özvegy Dobos Jánosné szül. Török Erzsébet végrehajtást szenvedő örökösai elleni 98 frt 65 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tszék területén lévő Kir.-Helmezi községe határában fekvő, a kir.-helmezi 125. sz. tjkben A. I. 1. 4-15. sorszám alatt foglalt 1/2 urbéri bel- és kültelek-ből az ahoz tartozó közös csererdő és legelőbeli jutalékból, ugyszint a + 1. sor és 2689. hr. sz. a. váltás kötelezett szőlőlől özvegy Dobos Jánosné szül. Török Erzsébetet illető felerészre az árverést 834 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi október hó 16-ik napján d. e. 9 órakor Kir.-Helmezi községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserének 10% -át, vagyis 83 frt 40 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. tszék mint tkvi hatóságnak 1884. évi július hó 7-én tartott üléséből. ifj. Vályi István, Hammersberg Jenő, kir. tszéki h. jegyző, kir. tszéki elnök.

Arverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek 5175/884. sz. a. Lefkovic Rozália férj. Dick Ignácnénak, Lefkovic Háni férj Klein Gerzonné elleni árverési ügyében kelt megkeresése folytán a s.-a.-ujhelyi kir. tszék területén lévő S.-a.-Ujhely községe határában fekvő a s.-a.-ujhelyi 734. sz. tjkben 1786. hr. sz. a. Lefkovic Rozália férj. Dick Ignácné és Lefkovic Háni férj. Klein Gerzonné nevére jegyzett behely 53. ö. 1. számú házra a végrehajtási árverés joghatályával bíró árverést 1808 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi október hó 22-ik napján délelőtti 10 órakor S.-a.-Ujhelybe a kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becserének 10% -át vagyis 180 frt 80 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. tszék mint tknyvi hatóságnak 1884. évi július hó 18-ik napján tartott üléséből. ifj. Vályi István, Hammersberg Jenő, kir. tszéki h. jegyző, kir. tszéki elnök.

Arverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zelenák József bélyi lakos végrehajtónak Katrincák Mária, Veron, János és Julianna mint néhai Katrincák Jánosné szül. Illés Mária végrehajtást szenvedő örökösai, és Somogyi Bertalan mint néhai Katrincák Jánosné Illés Mária ösmeretlen örökösai részére kirendelt ügygondnok elleni 80 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tszékhez tartozó kir.-helmezi kir. jbiróság területén lévő Dobra községe határában fekvő a dobrai 19. számú tjkben A. I. 1-8. sorsz. a. foglalt 1/2- ad volt urbéri bel- és kültelek s ahoz tartozó közös legelőbeli Katrincák Jánosné szül. Illés Mária által 1/20- ad rész jutaléka 395 frtban, ugyszint a dobrai 24. sz. tjkben A. I. 1. 3. 5-7. sorsz. a. Illés Mária férj. Katrincák János nevére jegyzett ingatlanra s ahoz tartozó közös legelőbeli jutaléka 673 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi október hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor Dobra községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becserének 10% -át, vagyis 39 frt 50 kr. és 67 frt 30 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 190. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek mint tknyvi hatóságnak 1884. évi július hó 11-én tartott üléséből. ifj. Vályi István, Hammersberg Jenő, kir. tszéki h. jegyző, kir. tszéki elnök.

Az „AZIENDA” osztrák-francia élet- és járadék-biztosító társaság mérleg-számlája az 1883-dik üzletévre.

Table with multiple columns showing financial data for the 'AZIENDA' insurance company, including assets, liabilities, and profit/loss for 1883.

Megvizsgálta és helyesnek találta: Itzels Lajos, Grösz Berth, Weismann L. Hartwig Mándor, Szevedő vagyon.

Table titled 'Cselekvő vagyon' and 'Mérleg-számla' showing detailed asset and liability breakdowns.

Megvizsgálta és helyesnek találta: Itzels Lajos, Weismann L., Grösz B., Lampelmeyer C.

Az „AZIENDA” osztr.-fran. elemi- s baleset-biztosítótársaság vagyonmérlege az 1882. é. június 1-től az 1883. decz. 31-ig.

Table showing the balance sheet of the 'AZIENDA' fire and life insurance company from June 1, 1882, to December 31, 1883.

Megvizsgálta és helyesnek találta: Itzels Lajos, Weismann L., Grösz B., Lampelmeyer C.

Table titled 'Cselekvő vagyon' and 'Vagyon-mérleg 1882-1883-ra' showing assets and balance sheet for 1882-1883.

Megvizsgálta és helyesnek találta: Itzels Lajos, Grösz Berth, Weismann L., Hartwig Mándor.

Részletes mérleg és vagyonkimutatások kaphatók a társulatok helyiképviselejénél Polatsek Ignác urnál S.-a.-Ujhelyben, ki mindennemű biztosítások közvetítésére ajánlkozik.

Large advertisement for 'LINKESCHI SAMU ÖZV. VASŰZLET EPERJESÉN.' featuring an illustration of a stove and text describing the quality and variety of cast iron stoves available.